
Natya Shastra Chapter 12 gatiprachAra

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १२ गतिप्रचार

Document Information

Text title : naaTyashaastra adhyaaya 12 gatiprachAra

File name : natya12.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : Sowmya Krishnapur krsowmya at yahoo.com

Proofread by : Sowmya Krishnapur krsowmya at yahoo.com

Latest update : May 22, 2007

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १२ गतिप्रचार

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ द्वादशोऽध्यायः गतिप्रचार

येवं व्यायामसंयोगे कार्यं माण्डलकल्पनम् ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि गतीस्तु प्रकृतिस्थिताः ॥ १ ॥

तत्रोपवहनं कृत्वा भाण्डवाधपुरस्कृतम् ।

यथामार्गरसोपेतं प्रकृतीनां प्रवेशने ॥ २ ॥

ध्रुवायां सम्प्रयुक्तायां पटे यैवापकर्षिते ।

कार्यः प्रवेशः पात्राणां नानार्थरससम्भवः ॥ ३ ॥

स्थानं तु वैष्णवं कृत्वा ल्युत्तमे मध्यमे तथा ।

समुन्नतं समं यैव यतुरन्नभुरस्तथा ॥ ४ ॥

बाहुशीर्षे प्रसन्ने य नात्युत्क्षिप्ते य कारयेत् ।

ग्रीवाप्रदेशः कर्तव्यो मयूराञ्चितमस्तकः ॥ ५ ॥

कर्णादृष्टाङ्गुलस्थे य बाहुशीर्षे प्रयोजयेत् ।

उरसश्चापि त्रिभुजं यतुरङ्गुलसंस्थितम् ॥ ६ ॥

उस्तौ तथैव कर्तव्यौ कटीनाभितटस्थितौ ।

दक्षिणो नाभिसंस्थस्तु वामः कटितटस्थितः ॥ ७ ॥

पादयोरन्तरं कार्यं द्वौ तालावर्धमेव य ।

पादोत्क्षेपस्तु कर्तव्यः स्वप्रमाणाविनिर्मितः ॥ ८ ॥

यतुस्तालो द्वितालश्चाध्येकतालस्तथैव य ।

यतुस्तालस्तु देवानां पार्थिवानां तथैव य ॥ ९ ॥

द्वितालश्चैव मथ्यानां तालः स्त्रीनीचलिङ्गिनाम् ।

यत्तुष्कलोऽथ द्विकलस्तथा ल्येककलः स्मृतः ॥ १० ॥

यत्तुष्कलो ल्युत्तमानां मध्यानां द्विकलो भवेत् ।

तथा यैककलः पादो नीयानां सम्प्रकीर्तितः ॥ ११ ॥

स्थितं मध्यं द्रुतं यैव समवेक्ष्य लयत्रयम् ।

यथाप्रकृतिनाट्यज्ञो गतिमेवं प्रयोजयेत् ॥ १२ ॥

धैर्योपपन्ना गतिरुत्तमानां मध्या गतिर्मध्यमसम्मतानाम् ।

द्रुता गतिश्च प्रचुराधमानां लयत्रयं सत्त्ववशेन योज्यम् ॥ १३ ॥

शेष एव तु विज्ञेयः कलाताललये विधिः ।

पुनर्गतिप्रथारस्य प्रयोगं श्रुशुतानघाः ॥ १४ ॥

स्वभावात्तूत्तमगतौ कार्यं जनुकटीसमम् ।

युद्ध्यारीप्रयोगेषु जनुस्तनसमं न्यसेत् ॥ १५ ॥

पार्श्वकान्तैः सललितैः पादैर्वाद्यान्वितैरथ ।

रङ्गकोणोन्मुपं गच्छेत् सम्यक् पञ्चपदानि च ॥ १६ ॥

वामवेधं ततः कुर्याद्विक्षेपं दक्षिणेन तु ।

परिवृत्य द्वितीयं तु गच्छेत् कोणं ततः परम् ॥ १७ ॥

तत्रापि वामवेधस्तु विक्षेपो दक्षिणेन च ।

ततो भाण्डोन्मुपो गच्छेत् तान्धेव तु पदानि च ॥ १८ ॥

एवं गतागतैः कृत्वा पदानामिह विंशतिम् ।

वामवेधं ततः कुर्यात् विक्षेपं दक्षिणस्थ च ॥ १९ ॥

रङ्गे विकृष्टे भरतेन कार्यो गतागतैः पादगतिप्रथारः ।

अश्रस्त्रिकोणो यत्तुरस्तरङ्गे गतिप्रथारश्चतुरस्र एव ॥ २० ॥

यः समैः संछितो गच्छेत्तत्र कार्यो लयाश्रयः ।

यत्तुष्कलोऽथ द्विकलस्तथैवैककलः पुनः ॥ २१ ॥

अथ मध्यमनीचैस्तु गच्छेधः परिवारितः ।

यत्तुष्कलमथार्धं च तथा यैककलं पुनः ॥ २२ ॥

द्वैत्यदानवयक्षाणां नृपपन्नगरक्षसाम् ।

यत्तुस्तालप्रमाणेन कर्तव्याथ गतिर्बुधैः ॥ २३ ॥

द्विवौकसां तु सर्वेषां मध्यमा गतिरिष्यते ।
 तत्रापि योद्धता ये तु तेषां देवैः समा गतिः ॥ २४ ॥
 ऋषय इत्युः -
 यदा मनुष्या राजानस्तेषां देवगतिः कथम् ।
 अत्रोच्यते कथं नैषा गती राज्ञां भविष्यति ॥ २५ ॥
 षड् प्रकृतयो द्विव्या द्विव्यमानुष्य अवे य ।
 मानुष्य एति विज्ञेया नाट्यनृत्तक्रियां प्रति ॥ २६ ॥
 देवानां प्रकृतिर्द्विव्या राज्ञां वै द्विव्यमानुषी ।
 या त्वन्या लोकविदिता मानुषी सा प्रकीर्तिता ॥ २७ ॥
 देवांशजास्तु राजानो वेदाध्यात्मसु कीर्तिताः ।
 अवे देवानुकरणे दोषो ह्यत्र न विद्यते ॥ २८ ॥
 अयं विधिस्तु कर्तव्यः स्वस्थन्तगमनं प्रति ।
 संभ्रमोत्पातरौषेषु प्रमाणं न विधीयते ॥ २९ ॥
 सर्वासाम् प्रकृतीनां तु अवस्थान्तरसंश्रया ।
 उत्तमाधममध्यानां गतिः कार्या प्रयोक्तृभिः ॥ ३० ॥
 यतुर्धकलं वा स्यात् तर्धकलमेव य ।
 अवस्थान्तरमासाद्य कुर्याद् गतिविशेषितम् ॥ ३१ ॥
 ज्येष्ठे यतुष्कलं ह्यत्र मध्यमे द्विकलं भवेत् ।
 द्विकला योत्तमे यत्र मध्ये त्वेककला भवेत् ॥ ३२ ॥
 कलिकं मध्यमे यत्र नीचेष्वर्धकलं भवेत् ।
 अवेमर्धार्धडीनं तु जडानां सम्प्रयोजयेत् ॥ ३३ ॥
 ज्वरार्ते य क्षुधार्ते य तपःश्रान्ते भयान्विते ।
 विस्मिते यावडित्ये य तथौत्सुक्यसमन्विते ॥ ३४ ॥
 शृङ्गारे यैव शोके य स्वस्थन्तगमने तथा ।
 गतिः स्थितलया कार्याधिकलान्तरपातिता ॥ ३५ ॥
 पुनश्चिन्तान्विते यैव गतिः कार्या यतुष्कला ।
 अस्वस्थकामिते यैव भये वित्रासिते तथा ॥ ३६ ॥
 आवेगे यैव हर्षे य कार्ये यथ्य त्वरान्वितम् ।

अनिष्टश्रवणो यैव क्षेपे याद्भुतदर्शने ॥ ३७ ॥

अपि यात्यायिडे कार्ये द्युःमिते शत्रुमार्गणे ।

अपराधदानुसरणे श्चापदानुगतौ तथा ॥ ३८ ॥

अतेष्वेवं गतिं प्राज्ञो विकलां सम्प्रयोजयेत् ।

उत्तमानां गतिर्या तु न तां मध्येषु योजयेत् ॥ ३९ ॥

या गतिर्मध्यमानां तु न तां नीयेषु योजयेत् ।

गतिः शूङ्गारिणी कार्या स्वस्थकामितसम्भवा ॥ ४० ॥

दूतीदर्शितमार्गस्तु प्रविशेद्रङ्गमण्डलम् ।

सूयया चाप्यभिनयं कुर्यादर्थसमाश्रयम् ॥ ४१ ॥

दृष्टैर्गन्धैस्तथा वस्त्रैरलङ्कारैश्च भूषितः ।

नानापुष्पसुगन्धाभिर्मावाभिः समलंकृतः ॥ ४२ ॥

गच्छेत् सललितैः पादैरतिकान्तस्थितैस्तथा ।

तथा सौष्ठवसंयुक्तैर्लयतालवशानुगैः ॥ ४३ ॥

पादयोरनुगौ हस्तौ नित्यं कार्या प्रयोज्युभिः ।

उत्क्षिप्य हस्तं पातेन पादयोश्च विपर्ययात् ॥ ४४ ॥

प्रच्छन्नकामिते यैव गतिं भूयो निभोधत ।

विसर्जितजनः अस्तस्तथा दूतीसहायवान् ॥ ४५ ॥

निर्वाणदीपो नात्यर्थं भूषणैश्च विभूषितः ।

वेलासदृशवस्त्रश्च सल्ल दूत्या शनैस्तथा ॥ ४६ ॥

भ्रजेत् प्रच्छन्नकामस्तु पादैर्निशशब्दमन्त्रैः ।

शब्दशङ्क्युत्सुकश्च स्यादवलोकनतत्परः ॥ ४७ ॥

वेपमानशरीरश्च शङ्कितः प्रस्थलन् मुहुः ।

रसे रौद्रे तु वक्ष्यामि दैत्यरक्षोगणान् प्रति ॥ ४८ ॥

अेक अेव रसस्तेषां स्थायी रौद्रो द्विजोत्तमाः ।

नेपथ्यरौद्रो विज्ञेयस्त्वङ्गरौद्रस्तथैव च ॥ ४९ ॥

तथा स्वभावजश्चैव त्रिधा रौद्रः प्रकल्पितः ।

रुधिरञ्जितदेहो यो रुधिरार्द्रमुपस्तथा ॥ ५० ॥

तथा पिशितलस्तश्च रौद्रो नेपथ्यजस्तु सः ।
 भङ्गुभाङ्गुर्भङ्गुमुष्णो नानाप्रलरणाङ्गुलः ॥ ५१ ॥
 स्थूलकायस्तथा प्रांशुरङ्गरौद्रः प्रकीर्तितः ।
 रक्ताक्षः पिङ्गकेशश्च असितो विकृतस्वरः ॥ ५२ ॥
 रुक्षो निर्भर्त्सनपरो रौद्रः सोऽयं स्वभावजः ।
 यतुस्तावान्तरोत्क्षिप्तैः पादैस्त्वन्तरपातितैः ॥ ५३ ॥
 गतिरेवं प्रकर्तव्या तेषां ये यापि तद्विधाः ।
 अङ्गुधा तु मळी यत्र श्मशानरणाकश्मला ॥ ५४ ॥
 गतिं तत्र प्रयुञ्जत भीभत्साभिनयं प्रति ।
 क्वचिदासन्नपतितैः विकृष्टपतितैः क्वचित् ॥ ५५ ॥
 अलकाङ्गीडितैः पादैरुपर्युपरि पातितैः ।
 तेषामेवानुगैर्दस्तैर्भीभत्से गतिश्चिथते ॥ ५६ ॥
 अथ वीरे य कर्तव्या पादविक्षेपसंयुता ।
 द्रुतप्रथाराधिष्ठाना नानायारीसमाङ्गुला ॥ ५७ ॥
 पार्श्वकान्तैर्द्रुताविष्टैः सूथीविष्टैस्तथैव य ।
 कलाकालगतैः पादैरावेगे योजयेत् गतिम् ॥ ५८ ॥
 उत्तमानामयं प्रायः प्रोक्तो गतिपरिष्कम् ।
 मध्यानामधमानां य गतिं वक्ष्याम्यङ्गु पुनः ॥ ५९ ॥
 विस्मये यैव लर्षे य विक्षिप्तपदविक्रमान् ।
 आसाधे तु रसं लास्यमेतथ्यान्यं य योजयेत् ॥ ६० ॥
 पुनश्च करुणो कार्या गतिः स्थिरपदैरथ ।
 बाष्पाभ्भुरुद्धनयनः सन्नगात्रस्तथैव य ॥ ६१ ॥
 उत्क्षिप्तपातितकरस्तथा सस्वनरोदनः ।
 गच्छेत्तथाध्यधिकया प्रत्यग्राप्रियसंश्रये ॥ ६२ ॥
 अेषा स्त्रीणां प्रयोक्तव्या नीचसत्त्वे तथैव य ।
 उत्तमानां तु कर्तव्या सधैर्या बाष्पसङ्गता ॥ ६३ ॥
 निःश्चासैरायतोत्सृष्टैस्तथैवोर्ध्वनिरीक्षितैः ।
 न तत्र सौष्ठवं कार्यं न प्रमाणां तथाविधम् ॥ ६४ ॥

मध्यानामपि सत्त्वज्ञा गतिर्योज्या विधानतः ।
उरःपातडतोत्साहः शोकव्याकुलयेतनः ॥ ६५ ॥
नात्युत्क्षिप्तैः पदैर्गच्छेत् छष्टबन्धुनिपातने ।
गाढप्रहारे कार्या य शिथिलाङ्गुलुञ्जश्रया ॥ ६६ ॥
विधूषितशरीरा य गतिश्चूर्णपदैरथ ।
शीतेन याभिभूतस्य वर्षेणाभिद्रुतस्य य ॥ ६७ ॥
गतिः प्रयोक्तृभिः कार्या स्त्रीनीयप्रकृतावथ ।
पिण्डीकृत्य तु गात्राणि तेषां यैव प्रकम्पनम् ॥ ६८ ॥
करौ वक्षसि निक्षिप्य कुञ्जभूतस्तथैव य ।
दन्तोष्ठस्फुरणं यैव त्रिभुजस्य प्रकम्पनम् ॥ ६९ ॥
कार्यं शनैश्च कर्तव्यं शीताभिनयने गतौ ।
तथा भयानके यैव गतिः कार्या विचक्षाणैः ॥ ७० ॥
स्त्रीणां कापुरुषाणां य ये यान्ये सत्त्ववर्जिताः ।
विस्फुरिते यले नेत्रे विधुतं य शिरस्तथा ॥ ७१ ॥
भयसंयुक्तया दृष्टया पार्श्वयोश्च विलोकनैः ।
द्रुतैश्चूर्णपदैश्चैव बद्ध्वा डस्तं कपोतकम् ॥ ७२ ॥
प्रवेपितशरीरश्च शुष्कोष्ठस्खलितं व्रजेत् ।
अेषानुकरणे कार्या तर्जने त्रासने तथा ॥ ७३ ॥
सत्त्वं य विकृतं दृष्ट्वा श्रुत्वा य विकृतं स्वरम् ।
अेषा स्त्रीणां प्रकर्त्तव्या नृणां याक्षिप्तविडम्बा ॥ ७४ ॥
क्वचिदासन्नपतितैर्विकृष्टपतितैः क्वचित् ।
अेलकाक्रीडितैः पादैरुपर्युपरि पातितैः ॥ ७५ ॥
अेषामेवानुगैर्दस्तैर्गतिं भीतेषु योजयेत् ।
वल्लिञ्जं सधिवानां य गतिः कार्या स्वभावजा ॥ ७६ ॥
कृत्वा नाभितटे डस्तमुत्तानभटकामुभम् ।
आद्यं थारालमुत्तानं कुर्यात्पार्श्वं स्तनान्तरे ॥ ७७ ॥
न निषण्णं न य स्तब्धं न थापि परिवाडितम् ।

कृत्वा गात्रं तथा गच्छेत्तेन यैव कमेण तु ॥ ७८ ॥

अतिकान्तैर्पदैर्विप्रा द्वितालान्तरगामिभिः ।

यतीनां श्रमणानां य ये यान्ये तपसि स्थिताः ॥ ७९ ॥

तेषां कार्या गतिर्ये तु नैष्ठिकं व्रतमाश्रिताः ।

आलोलयक्षुश्च भवेद्युगमात्रनिरीक्षणाः ॥ ८० ॥

उपस्थितस्मृतिश्चैव गात्रं सर्वं विधाय य ।

अयज्यलमनाश्चैव यथावल्लिङ्गमाश्रितः ॥ ८१ ॥

विनीतवेषश्च भवेत् कषायवसनस्तथा ।

प्रथमं समपादेन स्थित्वा स्थानेन वै भुधः ॥ ८२ ॥

उस्तं य यतुरं कृत्वा तथा यैकं प्रसारयेत् ।

प्रसन्नं वदनं कृत्वा प्रयोगस्य वशानुगः ॥ ८३ ॥

अनिषण्णेन गात्रेण गतिं गच्छेद् व्यतिक्रमात् ।

उत्तमानां भवेद्देषा लिङ्गिनां ये मडाप्रताः ॥ ८४ ॥

ओम्बिरेव विपर्यस्तैर्गुणैरन्येषु योजयेत् ।

तथा व्रतानुगावस्था ष्यन्धेषां लिङ्गिनां गतिः ॥ ८५ ॥

विभ्रान्ता वाप्युदात्ता वा विभ्रान्तनिभृतापि वा ।

शकटास्यस्थितैः पादैरतिकान्तैस्तथैव य ॥ ८६ ॥

कार्या पाशुपतानां य गतिरुद्धतगामिनी ।

अन्यकारेडय याने य गतिः कार्या प्रयोक्तृभिः ॥ ८७ ॥

भूमौ विसर्पितैः पादैर्दस्तैर्गार्गप्रदशिभिः ।

रथस्थस्यापि कर्तव्या गतिश्चूर्णपदैरथ ॥ ८८ ॥

समपादं तथा स्थानं कृत्वा रथगतिं व्रजेत् ।

धनुर्गृहीत्वा यैकेन तथा यैकेन कूबरम् ॥ ८९ ॥

सूतश्चास्य भवेदेवं प्रतोदप्रग्रडाकुलः ।

वाङ्मनानि विशित्राणि कर्तव्यानि विभागशः ॥ ९० ॥

द्रुतैश्चूर्णपदैश्चैव गन्तव्यं रङ्गमण्डले ।

विमानस्यस्य कर्तव्या ङ्येषैव स्यन्दिनी गतिः ॥ ९१ ॥

आरोढुमुद्गुडेद् गात्रं किञ्चित् स्यादुन्मुपस्थितम् ।
 अस्यैव वैपरीत्येन कुर्याद्व्याप्यवरोडणम् ॥ ९२ ॥
 अधोऽवलोकनैश्चैव माण्डलावर्तनेन य ।
 आकाशगमने यैव कर्तव्या नाट्ययोक्तृभिः ॥ ९३ ॥
 स्थानेन समपादेन तथा यूर्णपटैरपि ।
 व्योम्नश्चावतरेद्यस्तु तस्यैतां कारयेत् गतिम् ॥ ९४ ॥
 ऋज्वायतोन्नतनतैः कुटिलावर्तितैरथ ।
 भ्रश्यतश्च तथाकाशाद्यपिच्छ्रुजु गतिः ॥ ९५ ॥
 विकीर्णवसना यैव तथा भूगतलोचना ।
 प्रासादद्रुमशैलेषु नदीनिम्नोन्नतेषु य ॥ ९६ ॥
 आरोडणवतरणं य कार्यमर्थवशाद्भुवैः ।
 प्रासादारोडणं कार्यं अतिकान्तैः पटैरथ ॥ ९७ ॥
 उद्ग्राह्य गात्रं पादं य सोपाने निक्षिपेन्नरः ।
 तथावतरणं यैव गात्रमानम्य रेचयेत् ॥ ९८ ॥
 प्रासादे यन्मया प्रोक्तः प्रतारः डेवलो भवेत् ।
 किञ्चिन्नताग्रकाया तु प्रतारे गतिरिष्यते ॥ ९९ ॥
 जलप्रमाणापेक्षा तु जलमध्ये गतिर्भवेत् ।
 तोयेऽल्पे वसन्तोत्कर्षः प्राजये पाणिविकर्षणैः ॥ १०० ॥
 प्रसार्यं भाडुमेकैकं मुहुर्भारिविकर्षणैः ।
 तिर्यङ् प्रसारिता यैव छियमाणा य वारिणा ॥ १०१ ॥
 अशेषाङ्गाकुलाधूतवदना गतिरिष्यते ।
 नौस्थस्यापि प्रयोक्तव्या द्रुतैश्चूर्णपटैर्गतिः ॥ १०२ ॥
 अतिकान्तेन पादेन द्वितीयेनाञ्चितेन य ।
 प्रासादारोडणो यत्तु तदेवाद्रिषु कारयेत् ॥ १०३ ॥
 डेवलमूर्ध्वनिक्षेपमद्रिष्वङ्गं भवेद्यथ ।
 द्रुमे आरोडणं कार्यमतिकान्तैः स्थितैः पटैः ॥ १०४ ॥
 सूयीविद्धैरपकान्तैः पार्श्वकान्तैस्तथैव य ।
 अेतदेवावतरणं सरित्स्वपि नियोजयेत् ॥ १०५ ॥

अनेनैव विधानेन कर्तव्यं गतिथेष्टितम् ।
 संज्ञामात्रेण कर्तव्यान्येतानि विधिपूर्वकम् ॥ १०६ ॥
 कस्मान्मृत एति प्रोक्ते किं कर्तव्यं प्रयोक्तृभिः ।
 अङ्कुशाग्रलणान्नागं भलीनग्रलणान्प्रयम् ॥ १०७ ॥
 प्रग्रलणलणान्नागं भलीनग्रलणान्प्रयम् ।
 अश्वयाने गतिः कार्या वैशाभस्थानकेन तु ॥ १०८ ॥
 यथा यूर्णपट्टैश्चित्रैरुपर्युपरि पातितैः ।
 पन्नगानां गतिः कार्या पाट्टैः स्वस्तिकसंज्ञितैः ॥ १०९ ॥
 पार्श्वकान्तं पटं कुर्यात् स्वस्तिकं रेथयेद्विड ।
 विटस्यापि तु कर्तव्या गतिर्वलितविडम् ॥ ११० ॥
 पाट्टैराङ्कुञ्चितैः किञ्चित् तालाभ्यन्तरपातितैः ।
 स्वसौष्ठवसमायुक्तौ तथा उस्तौ पदानुगौ ॥ १११ ॥
 भटकावर्धमानौ तु कृत्वा विटगतिं प्रजेत् ।
 कञ्चुकीयस्य कर्तव्या वयोवस्थाविशेषतः ॥ ११२ ॥
 अवृद्धस्य प्रयोगज्ञो गतिमेवं प्रयोजयेत् ।
 अर्धतालोत्थितैः पाट्टैर्विष्कम्भैः ऋजुभिस्तथा ॥ ११३ ॥
 समुद्रलन्निवाङ्गानि पङ्कलत्र एव प्रजेत् ।
 अथ वृद्धस्य कर्तव्या गतिः कम्पितदेलिका ॥ ११४ ॥
 विष्कम्भनकृतप्राणा मन्दोत्क्षिप्तपट्टकमा ।
 कृशस्याप्यभिनेया वै गतिर्मन्दपट्टकमा ॥ ११५ ॥
 व्याधिग्रस्ते ज्वरार्ते य तपःश्रान्ते क्षुधान्विते ।
 विष्कम्भनकृतप्राणः कृशः क्षामोदरस्तथा ॥ ११६ ॥
 क्षामस्वरकपोलश्च दीननेत्रस्तथैव य ।
 शनैरुत्क्षेपाणां यैव कर्तव्यं उस्तपाद्योः ॥ ११७ ॥
 कम्पनं यैव गात्राणां उवेशनं य तथैव य ।
 दूरार्धानं गतस्यापि गतिर्मन्दपट्टकमा ॥ ११८ ॥
 विकृष्टानं य गात्रस्य जानुनोश्च विमर्दनम् ।

स्थूलस्यापि तु कर्तव्या गतिर्दंडानुकर्षिणी ॥ ११८ ॥
 समुद्रलनभूयिष्ठा मन्दोत्क्षिप्तपदकमा ।
 विष्कम्भगामी य भवेन्निःश्वासबहुलस्तथा ॥ १२० ॥
 श्रमस्वेदाभिभूतश्च व्रजेभ्यूर्णपिष्टैस्तथा ।
 मत्तानां तु गतिः कार्या मदे तरुणमध्यमे ॥ १२१ ॥
 वामदक्षिणपादाभ्यां धूर्णमानापसर्पणैः ।
 अवकृष्टे पदे यैव ज्यनवस्थितपादिका ॥ १२२ ॥
 विधूर्णितशरीरा य करैः प्रस्फलितैस्तथा ।
 उन्मत्तस्यापि कर्तव्या गतिस्त्वनियतकमा ॥ १२३ ॥
 बहुयारीसमायुक्ता लोकानुकरणाश्रया ।
 रुक्षस्कुटितकेशश्च रजोध्वस्ततनुस्तथा ॥ १२४ ॥
 अनिमित्तप्रकथनो बहुभाषी विकारवान् ।
 गायत्यकस्माद्भ्रसति सङ्गे यापि न सज्जते ॥ १२५ ॥
 नृत्यत्यपि य संदृष्टो वाद्यत्यपि वा पुनः ।
 कदाचिद्धावति जवात् कदाचिद्वतिष्ठते ॥ १२६ ॥
 कदाचिदुपविष्टस्तु शयानः स्यात् कदाचन ।
 नानाशीरधरश्चैव रथ्यास्वनियतालयः ॥ १२७ ॥
 उन्मत्तो भवति ज्येवं तस्यैतां कारयेद् गतिम् ।
 स्थित्वा नूपुरपादेन दण्डपादं प्रसारयेत् ॥ १२८ ॥
 भङ्गां यारीं तथा यैव कृत्वा स्वस्तिकमेव य ।
 अनेन यारीयोगेन परिभ्राम्य तु मण्डलम् ॥ १२९ ॥
 बाज्यभ्रमरकं यैव रङ्गकोणो प्रसारयेत् ।
 त्रिकं सुललितं कृत्वा लताभ्यं हस्तमेव य ॥ १३० ॥
 विपर्ययगतैर्दस्तैः पट्ट्यां सङ्गतिर्भवेत् ।
 त्रिविधा तु गतिः कार्या भञ्जपङ्गुकवामनैः ॥ १३१ ॥
 विकलाङ्गप्रयोगेण कुडकाभिनयं प्रति ।
 भेकः भञ्जगतौ नित्यं स्तब्धो वै यरणो भवेत् ॥ १३२ ॥

तथा द्वितीयः कार्यस्तु पादोऽग्रतलसञ्चरः ।
 स्तब्धेनोत्थापनं कार्यमङ्गस्य यरणेन तु ॥ १३३ ॥
 गमनेन निषण्णः स्थादन्वेन यरणेन तु ।
 एतरेण निषीद्व्यञ्ज्य कमेणानेन वै प्रजेत् ॥ १३४ ॥
 ओषा भञ्जगतिः कार्या तलशल्यक्षतेषु य ।
 पादेनाग्रतलस्थेन ह्यञ्चितेन प्रजेत्तथा ॥ १३५ ॥
 निषण्णद्वेडा पङ्गोस्तु नतजङ्घा तथैव य ।
 सर्वसङ्कुचिताङ्गा य वामने गतिरिच्यते ॥ १३६ ॥
 न तस्य विक्रमः कार्यो विक्षेपश्चरणस्य य ।
 सोद्भाडिता यूर्णपदा सा कार्या कुलनात्मिका ॥ १३७ ॥
 विदूषकस्यापि गतिर्डास्थत्रयसमन्विता ।
 अङ्गवाक्यकृतं डास्थं डास्थं नेपथ्यञ्च स्मृतम् ॥ १३८ ॥
 दन्तुरः भलतिः कुञ्जः भञ्जश्च विकृताननः ।
 य एदृशः प्रवेशः स्थादङ्गडास्थं तु तद्भवेत् ॥ १३९ ॥
 यदा तु भकवद्गुणैर्दुल्लोडितविलोडितैः ।
 अन्यायतपदत्वाच्च अङ्गडास्थो भवेत्स तु ॥ १४० ॥
 कार्यडास्थं तु विज्ञेयमसंभ्रमप्रभाषणात् ।
 अनर्थकैर्विकारैश्च तथा याश्चीलभाषितैः ॥ १४१ ॥
 यीर्यममशीलस्मगैरिकाद्यैस्तु मण्डितः ।
 यस्तादृशो भवेद्भिप्रा डास्थो नेपथ्यञ्चस्तु सः ॥ १४२ ॥
 तस्मात्तु प्रकृतिं ज्ञात्वा भावः कार्यस्तु तत्त्वतः ।
 गतिप्रचारं विभजेत् नानावस्थान्तरात्मकम् ॥ १४३ ॥
 स्वभावजायां विन्यस्य कुटिलं वामके करे ।
 तदा दक्षिणोदस्ते य कुर्याच्चतुरकं पुनः ॥ १४४ ॥
 पार्श्वमेकं शिरश्चैव उस्तोऽथ यरणस्तथा ।
 पर्यायशः सन्नमयेल्लयतालवशानुगः ॥ १४५ ॥
 स्वभावजा तु तस्यैषा गतिरन्या विकारजा ।
 अलाभलाभात् मुक्तस्य स्तब्धा तस्य गतिर्भवेत् ॥ १४६ ॥

कार्या यैव छि नीयानां येटादीनां परिक्रमात् ।
 अधमा छति ये प्याता नानाशीलाश्च ते पुनः ॥ १४७ ॥
 पार्श्वसेकं शिरश्चैव करः सथरलस्तथा ।
 शकारस्यापि कर्तव्या गतिश्चञ्चलदेहिका ।
 गतौ नमेत येटानां दृष्टिश्चार्धविचारिणी ॥ १४८ ॥
 वस्त्राभरणसंस्पर्शैर्मुहुर्मुहुर्वेक्षितैः ।
 गात्रैर्विकारविक्षिप्तैः लम्भवस्त्रस्रजा तथा ॥ १४९ ॥
 सगर्विता यूर्णपदा शकारस्य गतिर्भवेत् ।
 जात्या नीयेषु योक्तव्या विलोकनपरा गतिः ॥ १५० ॥
 असंस्पर्शाञ्च लोकस्य स्वाङ्गानि विनिगूढ्य य ।
 भ्लेखानां जातयो यास्तु पुविन्दशभरादयः ॥ १५१ ॥
 तेषां देशानुसारेण कार्यं गतिवियेष्टितम् ।
 पक्षिणां श्वापदानां च पशूनां च द्विजोत्तमाः ॥ १५२ ॥
 स्वस्वजातिसमुत्थेन स्वभावेन गतिर्भवेत् ।
 सिंङ्क्ष्वानराणां च गतिः कार्या प्रयोक्तृभिः ॥ १५३ ॥
 या कृता नरसिंहेन विषणुना प्रभविषणुना ।
 आलीढस्थानकं कृत्वा गात्रं तस्यैव यानुगम् ॥ १५४ ॥
 जानूपरि करं ल्येकमपरं वक्षसि स्थितम् ।
 अवलोक्य दिशः कृत्वा शिबुकं बाहुमस्तके ॥ १५५ ॥
 गन्तव्यं विक्रमैर्विप्राः पञ्चतालान्तरोत्थितैः ।
 नियुद्धसमये यैव रङ्गावतरणे तथा ॥ १५६ ॥
 सिंङ्गादीनां प्रयोक्तव्या गतिरेषा प्रयोक्तृभिः ।
 शेषाणामर्थयोगेन गति स्थानं च योजयेत् ॥ १५७ ॥
 वाङ्गार्थप्रयोगेषु रङ्गावतरणेषु य ।
 अेवमेताः प्रयोक्तव्या नराणां गतयो बुधैः ॥ १५८ ॥
 नोक्ता या या मया ल्यत्र ग्राह्यास्तास्ताश्च लोकतः ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि स्त्रीणां गतिवियेष्टितम् ॥ १५९ ॥

स्त्रीणां स्थानानि कार्याणि गतिष्वाभरणेषु य ।
 आयतं थावळित्थं य अश्रकान्तमथापि य ॥ १६० ॥
 स्थानान्येतानि नारीणामथ लक्षणमुच्यते ।
 वामः स्वभावतो यत्र पादो विरचितः समः ॥ १६१ ॥
 तालमात्रान्तरे न्यस्तस्त्र्यश्रः पक्षस्थितोऽपरः ।
 प्रसन्नमाननमुरः समं यत्र समुन्नतम् ॥ १६२ ॥
 लतानितम्भगौ उस्तौ स्थानं ज्ञेयं तदायतम् ।
 दक्षिणस्तु समः पादः त्र्यश्रः पक्षस्थितोऽपरः ॥ १६३ ॥
 वामः समुन्नतकटिश्चायते स्थानके भवेत् ।
 आवाङ्ने विसर्गो य तथा निर्वाणेषु य ॥ १६४ ॥
 चिन्तायां थावळित्थे य स्थानमेतत् प्रयोजयेत् ।
 रङ्गावतरणारम्भः पुष्पाञ्जलिविसर्जनम् ॥ १६५ ॥
 मन्मथेर्धोर्द्वयं कोपं तर्ज्ज-यङ्गुलिमोटनम् ।
 निषेधगर्वगाम्भीर्यमौनं मानावलम्बनम् ॥ १६६ ॥
 स्थानेऽस्मिन् संविधातव्यं दिगन्तरनिर्गुणम् ।
 समो यत्र स्थितो वामस्त्र्यश्रः पक्षस्थितोऽपरः ॥ १६७ ॥
 समुन्नतकटिर्वामस्त्ववळित्थं तु तद्भवेत् ।
 पुरो विचलितस्त्र्यश्रस्तदन्योपसृतः समः ॥ १६८ ॥
 पादस्तावान्तरन्यस्तस्त्रिकभीषत्समुन्नतम् ।
 पाणिर्लताप्यो यत्रैकस्तदन्यस्तु नितम्भगः ॥ १६९ ॥
 अवळित्थं समाप्यातं स्थानमागमभूषणैः ।
 स्त्रीणामेतत् स्मृतं स्थानं संलापे तु स्वभावजे ॥ १७० ॥
 निश्चये परितोषे य वितर्कं चिन्तने तथा ।
 विलासलीलाविब्वोकशृङ्गारात्मनिर्गुणो ॥ १७१ ॥
 स्थानमेतत्प्रयोक्तव्यं भर्तुर्माग्विलोकने ।
 पादः समस्थितश्चैक अेकश्चाग्रतलाञ्चितः ॥ १७२ ॥
 सूचीविद्धमविद्धं वा तदश्रकान्तमुच्यते ।
 स्मलितं धूर्णितं यैव गलिताम्बरधारणम् ॥ १७३ ॥

कुसुमस्तभकादानं परिरक्षणमेव च ।
 विनासनं सललितं तरुशाष्पावलम्बनम् ॥ १७४ ॥
 स्थानेऽस्मिन् संविधानीयं स्त्रीणामेतत्प्रयोक्तृभिः ।
 शाष्पावलम्बने कार्यं स्तभकग्रहणो तथा ॥ १७५ ॥
 विश्रामेष्वथ देवानां नराणां यार्थयोगतः ।
 स्थानकं तावदेव स्याद्यावच्छेषा प्रवर्तते ॥ १७६ ॥
 भग्नं च स्थानकं नृते यारी येत्समुपस्थिता ।
 अेवं स्थानविधिः कार्यः स्त्रीणां नृणामथापि च ॥ १७७ ॥
 पुनश्चासां प्रवक्ष्यामि गतिं प्रकृतिसंस्थिताम् ।
 कृत्वावहित्यं स्थानं तु वामं याधोमुपं करम् ॥ १७८ ॥
 नाभिप्रदेशे विन्यस्य सव्यं च षट्कामुष्पम् ।
 ततः सललितं पादं तालमात्रसमुत्थितम् ॥ १७९ ॥
 दक्षिणं वामपादस्य बाह्यपार्श्वं विनिक्षिपेत् ।
 तेनैव समकालं च लताप्यं वामकं षुजम् ॥ १८० ॥
 दक्षिणं विनमेत्पार्श्वं न्यसेन्नाभितटे ततः ।
 नितम्बे दक्षिणं कृत्वा उस्तं योद्धेष्ट्य वामकम् ॥ १८१ ॥
 ततो वामपदं दधात् लताउस्तं च दक्षिणम् ।
 वीलयोद्गाहितेनाथ शिरसानुगतेन च ॥ १८२ ॥
 किञ्चिन्नतेन गात्रेण गच्छेत्पञ्चपदी ततः ।
 यो विधिः पुरुषाणां तु रङ्गपीठपरिक्रमे ॥ १८३ ॥
 स अेव प्रमदानां वै कर्तव्यो नाट्ययोक्तृभिः ।
 षट्कलं तु न कर्तव्यं तथाष्टकमेव च ॥ १८४ ॥
 पादस्य पतनं तज्ज्ञैः भेदनं तद्भवेत्त्रिधाः ।
 सयौवनानां नारीणामेवं कार्या गतिर्बुधैः ॥ १८५ ॥
 स्थवीयसीनामेतासां सम्प्रवक्ष्याम्युदं गतिम् ।
 कृत्वापविद्धं स्थानन्तु वामं न्यस्य कटीतटे ॥ १८६ ॥
 आद्यं यारालमुत्तानं कुर्यान्नाभिस्तनान्तरे ।

न निषण्णं न य स्तब्धं न यापि परिवाहितम् ॥ १८७ ॥

कृत्वा गात्रं ततो गच्छेत्तेनैवेळु कमेण तु ।

प्रेष्याणामपि कर्तव्या गतिरुद्भ्रान्तगामिनी ॥ १८८ ॥

क्वचिदुन्नमितैर्गात्रैः आविद्धभुजविक्रमा ।

स्थानं कृत्वावहित्यं य वामं याधोभुमं भुजम् ॥ १८९ ॥

नाभिप्रदेशे विन्यस्य सव्यं य षट्कामुष्णम् ।

अर्धनारीगतिः कार्या स्त्रीपुंसाभ्यां विमिश्रिता ॥ १९० ॥

उदात्तललितैर्गात्रैः पादैर्वासासमन्वितैः ।

या पूर्वमेवाभिहिता ङ्युत्तमानां गतिर्मया ॥ १९१ ॥

स्त्रीणां कापुरुषाणां य ततोऽर्धार्धं तु योजयेत् ।

मध्यमोत्तमनीयानां नृणां यद् गतियेष्टितम् ॥ १९२ ॥

स्त्रीणां तदेव कर्तव्या ललितैः पदविक्रमैः ।

बालानामपि कर्तव्या स्वच्छन्दपदविक्रमा ॥ १९३ ॥

न तस्याः सौष्ठवं कार्यं न प्रमाणं प्रयोक्तृभिः ।

तृतीया प्रकृतिः कार्या नाम्ना चैव नपुंसका ॥ १९४ ॥

नरस्वभावमुत्सृज्य स्त्रीगतिं तत्र योजयेत् ।

विपर्ययः प्रयोक्तव्यः पुरुषस्त्रीनपुंसके ॥ १९५ ॥

स्वभावमात्मनस्त्यक्त्वा तद्भावगमनादित् ।

व्याजेन क्रीडया वापि तथा भूयं य वञ्चनात् ॥ १९६ ॥

स्त्री पुंसः प्रकृतिं कुर्यात् स्त्रीभावं पुरुषोऽपि य ।

घैर्योद्योर्येण सत्त्वेन बुद्ध्यया तद्गच्छ्य कर्मणः ॥ १९७ ॥

स्त्री पुमांसं त्वभिनयेत् वेषवाक्यवियेष्टितैः ।

स्त्रीवेषभाषितैर्युक्तं प्रेषिताप्रेषितैस्तथा ॥ १९८ ॥

मृदुसन्नगतिश्चैव पुमान् स्त्रीभावमायरेत् ।

जातिहीनाश्च या नार्यः पुलिन्दशबराङ्गनाः ॥ १९९ ॥

याश्चापि तासां कर्तव्या तज्जातिसदृशी गतिः ।

व्रतस्थानां तपःस्थानां लिङ्गस्थानां तथैव य ॥ २०० ॥

भस्थानां चैव नारीणां समपादं प्रयोजयेत् ।
 उद्धृता येऽङ्गलाराः स्युः याश्चार्यो मण्डलानि च ॥ २०१ ॥
 तानि नाट्यप्रयोगज्ञैर्न कर्तव्यानि योषिताम् ।
 तथासनविधिः कार्यो नृणां स्त्रीणां विशेषतः ॥ २०२ ॥
 नानाभावसमायुक्तस्तथा च शयनाश्रयः ।
 विष्मिताञ्चितौ पादौ त्रिकं किञ्चित्समुन्नतम् ॥ २०३ ॥
 उस्तौ कट्यूरुविन्यस्तौ स्वस्थे स्थादुपवेशने ।
 पादः प्रसारितः किञ्चित्कञ्चैवासनाश्रयः ॥ २०४ ॥
 शिरः पार्श्वतं चैव सयिन्त उपवेशने ।
 त्रिभुकोपाश्रितौ उस्तौ बाहुशीर्षाश्रितं शिरः ॥ २०५ ॥
 सम्प्रणष्टेन्द्रियमनाः शोकौत्सुक्योपवेशने ।
 प्रसार्य बाहू शिथिलौ तथा श्रोपाश्रयाश्रितः ॥ २०६ ॥
 मोडमूर्च्छामण्डलानिविषादेषूपवेशयेत् ।
 सर्वपिण्डीकृताङ्गस्तु संयुक्तैः पादजनुभिः ॥ २०७ ॥
 व्याधिव्रीडितनिद्रासु ध्याने योपविशेन्नरः ।
 तथा योत्कटिकं स्थानं स्फुक्पाष्णीनां समागमः ॥ २०८ ॥
 पित्र्ये निवापे जप्ये च सन्ध्यास्वायम्नेऽपि च ।
 विष्मितं पुनश्चैवं जनुं भूमौ निपातयेत् ॥ २०९ ॥
 प्रियाप्रसादने कार्यं लोमादिकरणेषु च ।
 महीगताभ्यां जनुभ्यामधोभुजमवस्थितम् ॥ २१० ॥
 देवाभिगमने चैव रुषितानां प्रसादने ।
 शोके याकन्दने तीव्रे मृतानां चैव दर्शने ॥ २११ ॥
 त्रासने च कुसत्वानां नीयानां चैव यायने ।
 लोमयज्ञाडियायां च प्रेष्ठ्याणां चैव कारयेत् ॥ २१२ ॥
 मुनीनां नियमेष्वेव भवेदासनजो विधिः ।
 तथासनविधिः कार्यो विविधो नाटकाश्रयः ॥ २१३ ॥
 स्त्रीणां च पुरुषाणां च बाह्यश्चाभ्यन्तरस्तथा ।
 आभ्यन्तरस्तु नृपतेर्बाह्यो बाह्यगतस्य च ॥ २१४ ॥

देवानां नृपतीनां य दधात् सिंहासनं द्विजः ।
 पुरोधसाममात्यानां भवेद्धेत्रासनं तथा ॥ २१५ ॥
 मुण्डासनं य ददात्यं सेनानीयुवराजयोः ।
 काष्ठासनं द्विजतीनां कुमाराणां कुथासनम् ॥ २१६ ॥
 अयं राजसभां प्राप्य कार्यस्त्वासनजो विधिः ।
 स्त्रीणां चाप्यासनविधिं सम्प्रवक्ष्याम्यहं पुनः ॥ २१७ ॥
 सिंहासनं तु राज्ञीनां देवीनां मुण्डासनम् ।
 पुरोधोऽमात्यपत्नीनां दधाद्धेत्रासनं तथा ॥ २१८ ॥
 भोगिनीनां तथा यैव वस्त्रं यर्म कुथोऽपि वा ।
 ब्राह्मणीतापसीनां य पट्टासनमथापि य ॥ २१९ ॥
 वेश्यानां य प्रदातव्यमासनं य मयूरकम् ।
 शेषाणां प्रमदानां तु भवेद् भूम्यासनं द्विजः ॥ २२० ॥
 अवेमाभ्यन्तरो ज्ञेयो ब्राह्म्यश्चासनजो विधिः ।
 तथा स्वगृहवार्तासु खण्डेनासनमिष्यते ॥ २२१ ॥
 नियमस्थमुनीनां य भवेदासनजो विधिः ।
 विद्गिनामासनविधिः कार्यो व्रतसमाश्रयः ॥ २२२ ॥
 भृषीमुण्डासनप्रायं वेत्रासनमथापि य ।
 डोमे यज्ञाङ्कियायां य पित्र्येऽर्थे य प्रयोजयेत् ॥ २२३ ॥
 स्थानीया ये य पुरुषाः कुलविद्यासमन्विताः ।
 तेषामासनसत्कारः कर्त्तव्य एव पार्थिवैः ॥ २२४ ॥
 समे समासनं दधात् मध्ये मध्यममासनम् ।
 अतिरिक्तेऽतिरिक्तं य ढीने भूम्यासनं भवेत् ॥ २२५ ॥
 उपाध्यायस्य नृपतेर्गुण्डामग्रतो बुधैः ।
 भूम्यासनं तथा कार्यमथवा काष्ठासनम् ॥ २२६ ॥
 नौनागरथयानेषु भूमिकाष्ठासनेषु य ।
 सहासनं न दृष्येत गुरुपाध्यायपार्थिवैः ॥ २२७ ॥
 आकुञ्चितं समं यैव प्रसारितविवर्तने ।

उद्गाहितं नतं यैव शयने कर्म कीर्त्यते ॥ २२८ ॥

सर्वैराकुञ्चितैरङ्गैः शय्याविद्धे तु जनुनी ।
स्थानमाकुञ्चितं नाम शीतार्तानां प्रयोजयेत् ॥ २२९ ॥

उत्तानितमुष्णं यैव अस्तमुक्तकरं तथा ।
समं नाम प्रसुप्तस्य स्थानकं संविधीयते ॥ २३० ॥

अेकं लुजमुपाधाय सम्प्रसारितजनुकम् ।
स्थानं प्रसारितं नाम सुप्तसुप्तस्य कारयेत् ॥ २३१ ॥

अधोमुष्णस्थितं यैव विवर्तितमिति स्मृतम् ।
शस्त्रक्षतमृतोत्क्षिप्तमन्तोन्मत्तेषु कारयेत् ॥ २३२ ॥

अंसोपरि शिरः कृत्वा कर्पूरक्षोभमेव य ।
उद्गाहितं तु विज्ञेयं लीलया वेशने प्रभोः ॥ २३३ ॥

षष्त्प्रसारिते जङ्घे यत्र अस्तौ करावुभौ ।
आलस्यश्रमभेदेषु नतं स्थानं विधीयते ॥ २३४ ॥

गतिप्राचारस्तु मथोदितोऽयं
नोक्तश्च यः सोऽर्थवशेन साध्यः ।
अतः परं रङ्गपरिक्रमस्य
वक्ष्यामि कक्षां प्रविभागयुक्ताम् ॥ २३५ ॥

॥ एति भरतीये नाट्यशास्त्रे गतिप्रचारो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥

Encoded by Sowmya Krishnapur krsowmya@yahoo at com

——
Natya Shastra Chapter 12 gatiprachara
pdf was typeset on March 24, 2024
——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

